

Telefonkabelfrågan och de militära synpunkterna. Militärbefälhafvaren har inkommit till k. m:t med anbefalldt skyndsamt yttrande om den ifrågasatta telefonkabeln till Gotland. Det erinras i detta utlåtande om att han redan tidigare (1909) framhållit önskemålet att Gotland måtte sättas i telefonförbindelse med fastlandet. Likaså erinrar han om dåvarande militärbefälhafvaren Björllins motion år 1900 i Första kammaren om sådan förbindelse äfvensom om k. bfhdcs å Gotland för ett år sedan gjorda framställning i samma syfte. Skälen för dessa framställningar äro af den vikt, att de, sedan de tekniska svårigheterna för en så lång undervattenskabels anläggande numera synas öfvervunna, fullt berättiga till de stora kostnaderna, säger militärbefälhafvaren, som därefter öfvergå till de militära synpunkterna på kabelns anläggning.

I sistnämnda afseende anföres följande. Kabeln bör få sin landningsplats på lämpligt ställe inom Fårösunds kustpositions försvarsområde samt därifrån framdragas öfver Tingstade till Visby, för att Fårösund och Tingstade må komma i direkt förbindelse med Stockholm och kabeln erhålla tryggaste möjliga läge. Den eller de yttersta kilometerna af kabeln såväl på Gotland som innan den lämnar fastlandet böra utgöras af i marken nedlagda ledningar, på det den vid krigstillfälle måtte bli mindre utsatt för upptäckt och förstöring, eller, om detta ej skulle låta sig göra på en sådan längd, åtminstone särskild uppmärksamhet ägnas däråt, att luftledningen närmast kusten erhåller en så dold sträckning, som omständigheterna medgifva, och ej följer där befintliga vägar. Det framhålles därjämte som synnerligen önskvärdt, att kabeln får ett sådant läge, att kabelbåkar vid landningsplatserna blifva obehöfliga, för att icke deras tillvaro må underlätta ett uppfiskande af kabeln vid krigstillfälle. Nedlägges kabeln i närheten af Gotska Sandön böra äfven åtgärder vidtagas till försvårande af uppfiskandet.